

BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
İÇİN

YURUYUŞ

HAFTALIK SİYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 263 22 NİSAN 1980 10 LİRA

1 mayıs'a doğru

1 MAYIS İÇİN GÖREV BAŞINA!

DİSK, 1 Mayıs'ı kutlamak için 6 il valiliğine başvurmuştur. Basından anlaşıldığına göre, daha şimdiden İstanbul ve - sıkıyönetim bölgesi dışındaki - iki ilin valileri bu başvuruyu reddetmişlerdir. Böylece, emperyalizmin ve işbirlikçisi tekelci sermayenin has temsilcisi Demirel ve iktidarı, 1 Mayıs'a ilişkin baskıcı, yasaklayıcı tutumunu şimdiden açıkça ilan etmiştir. Demirel, işçi sınıfımıza ve bütün demokrasi güçlerine, "1 Mayıs'ı kutlamanıza izin veremeyeceğim", diyerek fiyruzca meydan okumuştur.

Bu durum, 1 Mayıs 1980'i, tekelci sermayenin - çok önceden başlayan, daha da yükseleceği ve devam edeceği açıkça anlaşılan - ekonomik, politik ve ideolojik saldırıları karşısında, işçi sınıfımızın ve tüm emekçilerin "dur" diyeceği bir gün, bir simge olarak daha bir önemle önümüze koymuştur. 1980'nin 1 Mayıs'ı, antifaşist mücadelemizin yükselmesinde önemli bir adım, derlenip toplanmama izme olma özelliği kazanmıştır.

Açıkça ve kesinlikle bilinmelidir, Türkiye işçi sınıfı ve yandaşları, zorlu mücadelelerle, şehitler verme pahasına, dış söker gibi kazanılan bu hakkı mutlakla kullanacak, ona mutlakla sahip çıkacaktır. Bu alanda karşılaşılabileceği engelleri dün nasıl aştıysa, bugün de - ama daha da güçlü olarak, daha bir inanç ve kararlılık içinde - aşacaktır. Kazanılmış olan bir hakkın kullanılmasına konan yasağın tanınmaması için, bugün, düne göre daha çok olanak vardır. Bugün, birlikte davranma, ortak iş yapma alışkanlıklarımız daha da gelişmiş, eylem birliği zorunluluğu önemli ölçüde bilinçlere çıkartılmıştır.

1 Mayıs 1980'i, Türkiye'de ve özellikle işçi şehri İstanbul'da, tıpkı 1976'daki gibi, yığinsal ve görkemli olarak kutlamanın hazırlıklarını hızlandırmak görevi ile karşı karşıyayız. Tüm bilimsel sosyalist, ilerici, yurtsever, demokrat kişi ve örgütler, yasak söylentilerine ve ihtimallerine karşın, 1976 1 Mayısına hazırlanışları gibi hazırlanmalıdırlar.

1 Mayısımız böyle alındığında, bu özü ile bilince çıkartılıp gereği için uğraş verildiğinde, karşımıza dikilecek engellerin aşılması, yalnızca taktik bir sorun, bir yöntem sorunu olarak gündeme girecek ve elbette bu çerçevede gereği yerine getirilecektir.

Bugünden hepimizi bekleyen görev, üretimi durdurma silahımızı kullanılabiliir duruma getirmek, bu yoldaki hazırlıkları tamamlamak, ortak iş yapmayı, birlikte davranmayı ön e koymak, bu tarihsel günü "sol içi bir rekabet" haline getirmeye özen göstermektir. Son bir haftayı, birliğimizi pekiştirmenin, ortak eylemin örgütlülüğü ve etkinlik düzeyini yükseltmenin olanaklarını artırmak için eksiksiz değerlendirmeliyiz.

1 Mayıs'a bu anlayışın kararlılığı ile girebilirsek, 1 Mayıs sonrasında tırmandırılacak baskı ve saldırıları da göğüsleyebilir, durdurabiliriz. İstanbul'un terk edilmeyeceği, Türkiye'nin 1 Mayıs Alanı olacağı noktasındaki kararlılığımızı, 1 Mayıs sonrası için de, bugünden haykırarak durumundayız.

ZEKİ KILIÇ

1 MAYIS
İŞSİZLİĞİ, PAHALILIĞI,
YOKSULLUĞU YARATANLARA KARŞI
BİRLİĞİMİZİ, DAYANIŞMAMIZI,
MÜCADELE KARARLILIGIMIZI
GÖSTERME GÜNÜDÜR.

EN GENİŞ SAFLARLA
GÖREVE HAZIRLANALIM!

YÜRÜYÜŞ

5
YAŞINDA

YÜRÜYÜŞ 5 yaşını doldurdu.

YÜRÜYÜŞ 5 yıl boyunca, bağımsızlık, demokrasi sosyalizm mücadelesinin örgütlü saf- larında, kararlılıkla, ödünsüzce yer aldı. 5 yıl boyunca faşist teröre ve faşist hareketin her türlü saldırısına, tekellerin işçi sınıfına ve emekçi halka düş- manlığına, emperyalist bağımlı- lık zincirine karşı savaştı. Bil- msel sosyalist hareketin ve proletarya enternasyonalizmin- in yılmaz takipçisi oldu.

YÜRÜYÜŞ'ün politikasına her zaman sınıf kını egemen ol- du. Düşmanları çoğaldı, türlü baskılara uğradı. Ama onun dostu işçi sınıfıydı. 5 yıl, sınıf mücadelesinin olanca keskinliği içinde, ateşli mücadele koşu- larında geçen bir dönem oldu.

YÜRÜYÜŞ'ün kavgası, sınıf kavgasıdır! İşçi sınıfının zaferi- ne kadar sürece bir kavga!

YÜRÜYÜŞ'E YASAK KONAMAZ

ELAZIĞ - Elazığ'da günlük ola- rak yayınlanan "Turan Gazetesi"nin 1 Nisan 1980 tarihli sayısında, Ela- zığ Valiliği'nin almış olduğu bir ka- rarı, büyük bir çoğunluğu işleri- netlikte olan gazete, dergi ve yayı- nların "basımı, dağıtımı, alımı, satı- mı, FTT ile iletimi, taşınması ve u- lundurulması"nın yasaklandığı be- rtiliyor.

Elazığ Valiliği'nin almış olduğu bu yasa dışı, bir o kadar da gerici kararın kapsamı içinde YÜRÜYÜŞ de bulunuyor. Elazığ'ı faşist işgale terkedenlerin, ilerici-sosyalist yayın organlarına yasak koyma yetkileri yoktur. Hele YÜRÜYÜŞ'e yasak koymak, Elazığ Valisinin hiç mi hiç harici değildir. Antifaşist güçler, antidemokratik baskıları aşmayı bi- leceklerdir!

DAHA İLERİ GÖREVLERE DAHA İLERİ EYLEMLERE

Kitle eylemleri ve direnişle- ri, toplumun çeşitli kesimlerin- de yaygınlaşarak sürüyor. On- binlerce işçi şu anda grev ça- dırlarında. Onbinlerce, greve çıkmaya hazırlanıyor. farklı politik eğilimlere sahip işçiler, hak mücadelesinde zulme ve sö- müriye karşı birleşiyorlar. Tek- kellerin demagogilerine, yalan- larına karşı aynı sesi yükseltti- yorlar. İşten atılma, açlığa mahkum olma, faşist terör ör- güdülerinin ve kolluk kuvvetleri- nin saldırılarına karşılaşma, hapis, işkence vb. sorunlar ara- larındaki birliği ve mücadele ateşini güçlendiriyor. Toplu- mun diğer kesimlerinde de, ha- yat pahalılığına, zamlara, işten çıkarmalara ve sürülmelere, öğ- retim kurumlarının faşistleştiril- mesine karşı mücadele yüke- liyor. Aynı anda çok yaygın boyutlara ulaşmış görünümde olmasa da, tek tek birimlerde gelişen tepkiler ve düzenlenen yerel eylemler gözönüne alındı- ğında, işçi sınıfının dışındaki toplum kesimlerindeki hareket- lenmenin de ne denli önemli düzeye eriştiği anlaşıyor.

Kitle eylemleri ve direniş- ler, salt yaygın boyutlar kazan- mış olmaları değil, eylemlerin çeşitliliği ve düzeylerinin gide- rek yükselmesi ile de dikkati çekiyor. Grev hakkının kulla- nılması yanında, fabrika işgal- leri, gösteri yürüyüşleri, daya- nışma grevleri bölgesel iş dur- durma ve yavaşlatmalar artık işçi sınıfının mücadelesinin kes- kinleşmesine koşut olarak gün- deme getirdiği eylemler olarak ortaya çıkıyor. İşçi sınıfı, toplu- mla yaşamın ve üretimin kendine tanıdığı olanakları ve silahları sınıf bilincinin yüksel- mesine paralel olarak daha ak- tif biçimde değerlendiriyor, kullanıyor.

Kitle eylemleri ve direnişler, örgütlülük düzeyi ve kazandığı içerik açısından da ileri bir aş- maya ulaşmış bulunuyor. Artık

işçi sınıfı ve diğer emekçi ke- simler salt ücretlerin yükseltil- mesi, hayat pahalılığının önü- nün alınması, çalışma koşulları- nın düzeltilmesi, vb sosyal ve ekonomik istemlerle yetinmi- yorlar, tekellere, büyük toprak sahiplerine ve onların iktidarlara- na karşı yönelen doğrudan si- yası içeriği olan eylemler için- de yer alıyorlar. Eylemlerin ör- gütlülüğü ise, her birimde, poli- tik yani ağır basan eylem birli- ği komitelerinin oluşturulması ve işlevli kılınması paralel olarak gelişiyor., zaaflarından hızla arınıyor.

İşçi sınıfımızın politik hare- ketinin ve tüm demokrasi güc- lerinin önünde, emekçi yığılma- rı, daha ileri görevlere, daha ileri örgütlülük ve doğuşkenlik dü- zeyine hazırlama görevi dur- maktadır. Bugün, bunun ola- naksızlığı da vardır. Faşizmin sal- dırlarının azgınlaştığı, doğrudan işçi sınıfının ekonomik ve politik haklarına yöneldiği şu günlerde, hem daha etkili kitle- sel mücadele araçlarının günde- me getirilmesi ve hem de bu araçların doğrudan güncel siya- sı görevlerle bağlantılı olarak ele alınması sonsuz önem taşımak- tadır. Ve hiç kuşkusuz, faşist tirmanışa ve gerici, antidemok- ratik girişimlere karşı dünyanın çeşitli ülkelerinde defalarca ba- şarıyla kullanılmış olan genel grev silahı bu noktada özellikle önem kazanmaktadır.

Bugünkü verili koşullarda genel greve, ne ulaşılması müm- kin olmayacak bir hayal ve ne de herşeyi çözecek, birden tüm düşümleri kesecek, yığınları esenliğe çıkaracak bir araç ola- rak bakılmamalıdır. Genel grev si- lahı, işçi sınıfının mücadele si- lahlarından hiç kuşkusuz en ö- nemlilerinden biridir. Böyle bir silahın, bir tabu olarak, diğer tüm mücadele araçlarından so- yutlanarak ele alınması kaçınıl- maz olarak, bu silahın da kulla- nılabilirliğinin şartlarını orta- dan kaldıracaktır.

YILMAZ DEREBAŞI

Türkiye İşçi Partisi'nin "NATO'YA HAVIR" kampanyasında bildirici dağtıkları, emperyaliz- min baskılarına NATO uşağı faşistlere kanpe- ce kursunlandı. O, bir yurtseverlik, partizanlık simgesidir. Bayrağı yol- daşlarının bilincinde yüceleyiyor.

Taşdıkkı bayrak gibi seni
Panzerlere karşı, faşizme karşı,
kahpe kurşunlara karşı!
Beyninin ışığını, yüreğinin ateşini
ve Parti kartını
taşdıkkı bayrak gibi!

Öte yandan, mevzili eylemleri, yığınların genel grev silahını en etkin biçimde kullanabilmesi için birer basamak olarak değ- erlendirilebilir. Bu yaklaşım zorunlu olarak, her grevi, her direniş, her gösteriyi, yığınları bir ist eylem biçimine hazırlama görevini bilecek ele almayı beraberinde getirecektir. Aynı kapsam içinde, en başta işçi sa- nımının politik duyarlılığının artırılması, işyerlerinde, fabrika- larında güncel siyasi hedefler doğrultusunda ajitasyon ve propagandanın geliştirilmesi yaşımsal öneme sahiptir.

Lafın sık sık edilmesi, ağız- dan hiç düşünülmemesine rağmen, en iyi şekilde kullanılması- nın şartlarının yaratılması doğrultusunda hiç bir şey ya- pılmaması, genel grev silahının da etkisizleştirilmesi, işçi sınıfı- nın bu çok önemli silahtan mahrum bırakılması sonucunu yaratabilir. Bu yüzden, özellikle, sendikali hareketin bugün i- çinde taşıdığı zaaflardan hızla kurtulmasını sağlamak önemli bir görevi oluşturmaktadır. Genel grev silahının etkin bir bi-

çimde kullanılabilmesi için ise hiç kuşkusuz sendikalarla büyük görev düşmektedir. Bu noktada diğer eylemler için de geçerli olan, ama politik yani ağır basan genel grev için daha da vazgeçilmez konuma yüksel- len genel politik önderlik soru- nu öne çıkarmaktadır. Bilimsel sosyalist platformdaki hareket- lerin birliğinin sağlanması, sendikali hareketin içinde taşıdığı zaaflardan kurtarılması açısından bir kere daha önem kazan- maktadır.

Bugünkü koşullarda faşist tirmanışı geriletmek, demokra- tik hak ve özgürlükler üzerinde- ki kısıtlamaları ortadan kaldırmak için önemli bir silah ola- rak gündeme gelen genel grev- ileşkin görevlerin yerine getiri- lebilmesi ile merkezi ve yerel eylem birliği çalışmalarının ge- liştirilmesi sıkı sıkıya birbirine bağlıdır. İşyerlerinde, fabrika- larında, ve bölgesel eylemlerde, gözlenen olumlu gelişmeler, son derece sevindiricidir. Grev bu doğrultuda atılan adımların hızlandırılması, eylem içinde ananması, pekiştirilmesidir.

HABERLEŞME İÇİN ÖNEMLİ DUYURU

YÜRÜYÜŞ'ün haberleşme adresi değişmiştir. Yeni adres gö- derilmeyen haber, yazı ve fotoğraflar iletimize geçtikten geçecekliğin değeri değerlendirilmeyecektir. Yeni haberleşme adresimiz: "Piyeritli Cad. 21/4 Cemberlitası/İstanbul"dur. Derişye yollanan haber, yazı ve fotoğraflar bu adrese gönderilmeli, abone, dağıtım vb. yazışmaları için ise "Konur Sok. 15/8 Ankara" adresinin kullanılması gerekmektedir.

GÜNDEMİN BAŞINDA

ilk meclisi unutmayalım

23 Nisan 1920'de, Türkiye'nin demokratikleşme sürecinde bir ileri adım atıldı. Emekçi halk kitlelerinin iradelerine dayanan ve Sovyetler Birliği'nin dostluk ve dayanışmasından güç alan bağımsızlık mücadelesinin içinden doğan Birinci Türkiye Büyük Millet Meclisi, aynı zamanda, yasama ve yürütme erklerini bünye- sinde toplayan, hükümeti oluşturmaya her bakıdan bizzat onayla- yan yapıya demokratik bir öz taşıyordu. Anadolu'nun emekçi halkını emperyalistlerden ve onların işbirlikçilerinden tamamen bağımsız olarak yarattığı bu ilk meclis, politikasını, ulusal bağımsızlığı ve egemenliği saygılı, saldırgan ve yayılmacı emeller besle- meyen bütün devletlerle hak eşitliğine dayanan dostluk ve işbirli- ği ilişkileri kurulması temellerine dayandırmıştı.

Bütün bunları şimdi bir kez daha gözden geçirmenin tam zamanıdır. Şimdi; çünkü "Sevr Günleri"ni yaşıyoruz. Emperyalizm, Türkiye halkının barış ve dostluk özlülerini baskı altına alabilmek, Türkiye'yi bölgemizde ve dünyada tirmandıracağı saldı- ran politikasının payandası yapmak planlarının peşinde. İşbirlik- çileri eliyle Türkiye halkına bunu dayatmaya çalışıyor. Türkiye topraklarında, Türkiye halkının ulusal kurtuluş davasındaki ilk da- yanağı ve sürekli doğal yandaşı Sovyetler Birliği'ne karşı kulla- nılacak nükleer silahlarla yüklü uşlerle donatmış bulunan emper-

yallizm, bölgemizde ve dünyada bütün barışsever güçlerin ortak mücadeleleriyle geliştirilmiş bulunan dostluk ve barış ilişkilerini rafa kaldırmaya çalışıyor.

Kurbuluş Savaşıyla ve onun maca ateşleri içinden fışkıran Birinci Büyük Millet Meclisi'nin demokratik yapıyla elde edilen kazanımların birer birer geri alınması sürecinin doruk noktalarına varılmış bulunuyor. Yeni Savunma ve İşbirliği Anlaşmaları im- zalanıyor, bir zamanlar bakanları bile onaylayan bu Meclis'in ona- yına sunulması gerek bile görülmeyen.

Birinci Büyük Millet Meclisi'nin demokratik yapısını bir kez daha anımsamakta, Türkiye emekçi halkının elde etmiş bulundu- ğu bütün demokratik kazanımların demokrasi diye diye geri alın- ması için azgınca bir faşist saldırının yoğunlaştırıldığı günlerde sayısız yararlar var. Özellikle Parlametoda muhalefet yürüttükle- rini iddia edenlerin bunu yapması gerektiriyor.

Bağta, bütün ileri adamların tarihsel mdrasası olan bilimsel sosyalistler olmak üzere, bütün ilerici, yurtsever, demokrat ve ba- rışçı güçler; 23 Nisan'ı böyle bir birliğe karşılayacaklar ve "Sevr Günleri"ne geçit vermemek için emperyalizmin oyunlarını mutla- ka bozacaklardır.

• leyla ekin

"BUHRAN ve SAVAŞ HALİ YASA TASARISI" sermayenin gözü aydın

Genelkurmay Başkanlığı ile Savunma Bakanlığı tarafından hazırlanan "Buhran ve Savaş Halli Yasa Tasarısı", "savaş zamanı"nda uygulanacak olan çeşitli "önemli"lerin, özellikle kişi hak ve özgürlüklerine getirilen kısıtlamaların, savaş öncesi "buhran" dönemlerinde de uygulanmasını öngörüyor. Yasanın gerekçesinde, savaş koşullarında savaş öncesi dönemlerde de karşılaşılabileceği belirtiliyor.

Tasarıya göre, Bakanlar Kurulu "buhran ve savaş hali" ilan ettiğinde, güvenlik ve kısıtlama önlemleri Genelkurmay Başkanı tarafından yürütülecek. Basın-yayın faaliyetlerine sansür uygulanabilecek, kişilerin işleri ve konutları aranabilecek, toplantı ve gösteri yürüyüşleri, grevler yasaklanabilecek vb...

Daha önce de Demirel iktidarı tarafından Meclis'e sevk edilen "Özel Güvenlik Kuvvetleri Yasa Tasarısı"nın, tekelciler, büyük toprak sahiplerine, faşist işgal altındaki kamu kuruluşlarının yönetimine silahlı faşist çeteler kurma yetkisi vermesinden sonra, "Buhran ve Savaş Halli Yasa Tasarısı" ile birlikte emperyalizm ve işbirlikçisi tekelci büyük sermayenin halk düşmanı yüzü iyice açığa çıktı. Bu tasarıyla kimlerin ellerini oğuşturdu, 16 Nisan günü Hergün gazetesinde düzelen övgülerden anlaşılıyordu.

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Orhan Süller tarafından yapılan bir açıklama ile de,

tekelci burjuvazinin bu zorbalı saldırısı protesto edildi. TİP açıklamasında şu görüşlere yer verildi:

"Buhran ve Savaş Halli Yasa Tasarısı, hazırlıkları uzun bir süredir devam ettiği bilinen ve emperyalist merkezlerle elele koterlanan karanlık planların bir uç veridir. Amerikan emperyalizminin soğuk savaş tıccardları tarafından geri ve bağımlı ülkelerin emperyalist sistemden kopmasını önlemek üzere ileri, demokrat, bilimsel sosyalist güçlere karşı yürütülecek toplu ve yoğun baskıların, kitle kırımlarının sloganı 'iç düşmana karşı savaş' tezleri yine ortaklıklarda dolmaktadır. Türkiye'nin sorunlarını çözmek bakımından tükenmişliği her gün biraz daha belli olan egemen sınıflara artık sıkıyönetim bile yetmemektedir. Son 60 yılın içinde ikisini sıkıyönetim altında geçiren işçi sınıfımızın, emekçilerin mücadelelerinin, örgütlenişlerinin durdurulmadığını görmeleri demokrasi düşmanlarını daha da büyük suçlara yöneltmektedir. 'Buhran Halli' gibi belirsiz bir kavrama dayanarak temel hak ve özgürlükleri iyiden iyiyi yökemek isteyenler, ister kısa dönemli amaçlarına ulaşsınlar, ister uluşmasınlar mutlaka yenilgiye uğrayacaklardır. Demokrat ve yurtseverlerin gücü, sosyalizmin gücü böyle engellemeleri yökilemez. Bağımsızlığa, özgürlüğe, sosyalizme giden yuvaydan Türkiye'yi koparmak, tüm işçileri, emekçileri yökemedikçe bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini durdurmak mümkün değildir."

NOT... Çağımız ve dünya

"Dünyada..." diye başlan her lafa dikkat gerek.

"...Dünya sıkıntılı günler yaşıyor..."

"...Enflasyon bütün dünyayı tehdit ediyor..."

"...Terör bütün dünyada tehlike..."

"...Uyuşturucu madde alışkanlığı bütün dünyada yayılıyor..."

Sansızlık ki, bütün dünya duman vaziyettedir; Türkiye ise haydi haydi pelperişan!..

Hangi dünya?

Acaba niçin sosyalist ülkelerde terör olaylarına rastlanmaz?

Acaba niçin sosyalist ülke gündemlerinde enflasyon diye bir ucube yer almaz?

Kapitalist ekonomilerin tabii ve belli ölçülerde istenilir afeti "işsizlik" niçin sosyalist ülke toplumlarında sadece

"bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde" gibi anlatılır hale gelmiştir? Çoğunluk.

Dünya!

Hangi dünya?... Dünyanın... Hayır hayır!

Emperyalist-kapitalist dünyanın en azılı haber ve propaganda organlarından biri olan kısa adı "AP" Associated Press'in 9 Eylül 1979 günü "Dünya"

ya" çıktığı şu haber başlığını hatırlayalım örneğin:

"DÜNYA, BİLİLEN YÖNTEMLERLE ÖNLENMESİ GÜÇ BİR EKONOMİK BUNALIMA SOKULUYOR..."

Cenive kaynaklı bu haber, merkezî Cenive'de bulunan GATT Örgütüne yayınlanan bir rapora dayanıyor.

Altı ay önce yayınlanan bu raporda, şöyle deniliyor:

"Ekonomide gerekli yapısal değişiklikleri gerçekleştirmek ve güçleri aşmak için büyük miktarda sermayenin olağanüstü uzak görüşlülükte kullanılması zorunludur..."

Raporun son bölümünde ise gelişmiş kapitalist ülke ekonomilerinin yeniden büyüme işaretleri göstermeye başlar başlamaz enflasyonun hortladığına da dikkat çekilir şu ekleniyor:

"Tüm bu gelişmeler dünya ekonomisinin uzunca bir süre tam kapasitenin altında çalışmak zorunda kalabileceğini ve devresel bunalımların giderek derinleşebileceğini düşündürmektedir..."

Bu dünya, hangi dünya?... Dünyanın... Hayır, hayır!

Emperyalist-kapitalist dünyanın gene sayılı azılı ajanslarından kısa adı "DPA" Deutsche Press Ajansı'nın 12 Nisan 1980 günlü haberinin başlığı okuyalım:

"DÜNYANIN İLK 'İNTİHAR KILA VUZU' İNGİLTEREDE YAYINLANIYOR..."

Gördünüz mü, haber gene "Dünyanın" diye başlıyor. İlk üç paragrafını birlikte okuya-

lım:

"LONDRA — Nasıl intihar edilmesi gerektiğini açıklayan, 'İntihar Kılavuzu' nun bu ayın sonlarında yayınlanacağı bildirilmiştir. 10 bin helimeden oluşan ve intihar etmenin yollarını açıklayan el kitabı, İngiltere'de 6000 üyesi bulunan Exit adı bir örgüt tarafından yayınlanmaktadır.

Örgütün Genel Sekreteri Nicholas Reed, el kitabını kamuoyundan gelen büyük talep karşısında yayınladıklarını söylemiştir. Exit, 'saygınlığını kaybetmeden ölüm hakkını savunun' bir kuruluşur..."

Yaşama hakkının saygınlığını yitirmeye başladığı sosyo-ekonomiklerde, ölüm hakkının saygınlığını savunmak, ilk aşğda 6 bin üye topluyorsa sorulur:

Bu dünya, hangi dünya?..

Fransa'da geçitmiş aylar içinde Sağlık Bakanlığı Baş Danışmanlığı atanan Profesör Sourmie, "Le Generaliste" adlı meslek dergisinin 13 Ekim 1979 tarihli sayısında bakın neler söylüyor:

"Fransa zengin bir yaşam sürdü. Bu dönem artık kapandı. Yeni bir uluslararası ekonomik düzen inşa etmek durumundayız. Bizim

konforlu yaşamaya alışmış neslimiz gibi, bizden sonrakiler de 80 yaş yerine 60 yaşında ölmeye alışabilirler..."

Dünya? Hangi dünya? Hürriyet'in Washington muhabiri Doğan Uluç bildiriyor:

"Arizona nere, Afganistan nere Carter? Et, şeker, sabut fiyatları ki miline çiktı. Dünyaya para dağıtacağına bize bak, diyen köylüler, işçiler, memurlar, ABD'nin bundan böyle dünyaya politik yapmaktan vazgeçmesini istiyorlar. Enflasyon ve işsizliğe karşı uygulamaya kalktığı 're-

merler' sıkma' politikasına karşı yükselen tepkiler Carter ve yönetiminin uykularını kaçırıyor."

Görüyor musunuz o "Dünya" yı?... Türkiye bu dünyanın neresinde?

Artık "bilinen yöntemlerle önlenmesi güç" bunamlar, "büyüne işareti göstermeye başlar başlamaz enflasyonun hortladığı" ekonomiler, "İntihar Kılavuzu" ları hazırlanan İngiltere'ler, insan yaşamının yüzde 25 devalüe edildiği Fransa'lar, sıkıntidan teretlepten Amerika'lar... Savaş

çığıkları, silahın, paranın zulmü... Türkiye bu "dünya"nın bir parçası.

Ve çağımız kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı. Bir yanda emperyalist-kapitalist sistem, beri yanda sosyalist sistem... Barış ve gelişme

ufukları... Ne acı ve ne güzeldir ki, dönüyor haybetli dünyamız...

FAŞİST DEMAGOJİ HARBİYESİLER ARASINDA DA SÖKMEYECEK

Faşist saldırı ve demagoji kampanyası, her türlü araç ve olmaksızın değerlendirdiğimiz içtenc yöntemlerle sürdürülüyor. Kampanyanın, kaba çizgileriyle iki hedefe yöneltildiği, bugüne kadar çeşitli örneklerle, defalarca kanıtlanmıştı. Bunlardan ilki, ileri, demokrat, sosyalist güçlerin sindirilmesi, ezilmesi, geniş emekçi yığınlardan tectirinin sağlanmasıydı. İkincisi ise, faşist örgütlenmenin toplumun her kesiminde yaygınlaştırılması, kitlemel bir güc haline dönüştürülmesiydi. Terör, yalan, karamalama vb.

yöntemlerin bu hedeflere ulaşmanın araçları olarak gündeme getirilmesine devam ediliyor.

İlerici güçlere yönelik bu kampanyaya, geçtiğimiz günlerde Ankara'da yeni bir boyut kazandırılmaya çalışıldı. 12 Nisan Cumartesi, 500'ü aşkın Kara Harp Okulu öğrencisi, Gençlik Parkı'nda, Halk Bilimleri Lokalesinde konuşulan gençlere saldırmışlar, enafa ait dükkanları tahrip etmişlerdi. Gerici, faşist güçler ve onların sözcüleri, fırsat bu fırsat deyip, olaya kendi po-

litik amaçları doğrultusunda sarıldılar.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı bir açıklamayla "sözlü ve fiili saldırıda bulunanların kendiyandışlarının da başkasını faşistlikle suçlayan" bir olduğunu öne sürdü. Sıkıyönetim komutanlığının, "harp okulu öğrencileri, Atatürk İlkelerinin sadık bekçileri ve Silahlı Kuvvetlerin şerefli mensupları olarak benliklerini kaybetmiş, satılmış kişilerin bu tür satılmalarına, büyük bir 'olgunlukla' gereken cevabı vermişlerdir" sözleriyle biten açıklama-

ş, gözle görülebilir bir çelişkiyle de beraberinde getiriyordu. Çünkü saldırıyı gerçekleştiren ve sıkıyönetim komutanlığının "kutanlanan" bir bölüm harp okulu öğrencisi, daha sonra yine sıkıyönetim kuvvetlerince "göz hapsine" alınmışlardır.

Olayın hemen ardından AP'li ve MHP'li sözcülerin, "silahlı kuvvetler mensuplarına ve harbiyelere uzanan komünist eller kırılmadık"ı yollu feryatları ortaltığı kapladı. Olman, uzun za-

mandır ordu içinde bilinen hesapları vardı ve bu doğrultuda ellerinden geleni yapmışlardı. Elbette aynı hesaplar ve faşistleştirme girişimleri, askeri öğrenciler arasında da bilinci öğretilen planlanıyor ve sürdürülüyordu.

Ancak bugüne kadar, askeri öğrenim yapan öğrenci gençliği, kendi köhenmiş zihniyetleri doğrultusunda etkileyeemediler. Yoğun çalışmalarını, kısırlı kıldı. Bugün bunun telaşı içindeler.

Boyleyse, küçük ve kullanıla kullanıla ekilmiş yöntemlere hâlâ bağırma ihtiyacını duymaları, onların gerçekleştirdiklerini açık bir göstergesidir. Yalnız, küçük de olsa hesapların mutlaka boşa çıkarılması gerektiğinin bilinci ve kararlılığıyla hareket etmek

kaydiyla.

YAŞASIN GREV YAŞASIN DAYANIŞMA

Federal Almanya'nın Erlenbach kentinde çalışan Türkiye'li bilimsel sosyalist işçiler oluşturdukları fonu, tekelciler karşı: direnen sınıf kardeşlerine verilerek üzere Türkiye İşçi Partisi'ne gönderdiler. Grevci tekstil işçilerine yollanan dayanışma fonu için Tekstil Sendikası Genel Merkezi tarafından Federal Almanya'daki işçilere iletilmek üzere Türkiye İşçi Partisi'ne bir teşekkür mektubu gönderildi. Mektupta şunlar denildi:

"Onbinlerce tekstil işçisinin grevlerinin başarıyla sürdürüldüğü, diğer işkollarında yayınlanan büyük grevlerin, direnışlerin ve kitle eylemlerinin sınıf mücadelesini güçlettiği günlerinde, demokrasi güçleri arasındaki dayanışma büyük önem taşımaktadır. 43 işyerinde tekstil işçilerinin verdiği grev mücadelesinde ve diğer direnişlerde sınıf bilimizize dayalı destek ve dayanışmanın yeri büyüktür.

"Federal Almanya'da çalışan partili arkadaşlarımızın, direnen tekstil işçilerine gönderdikleri dayanışmanın ve aralarında toplayarak Sendikamıza Partiniz kanalıyla ilettikleri parazal yardımın anlamı büyüktür. Bu örnek sosyalist davranışı örgütleyen Türkiye İşçi Partisi'ne teşekkür eder, başarılar dileriz."

Ferhat Gün

DİLENENLER DİRENENLER

● YAVUZ ÜNAL ●

1980 yılı ülkemiz için sınıfsal tercihlerin kutuplaştığı belirleyici bir zaman kestiği olma durumunda. Ne var ki, sınıfsal tercihlerin bir tarafı ulusal olma özelliğini tümüyle bir kenara koymuş ve kendi kaderini olduğu gibi emperyalizme teslim etmiş bulunuyor. Bu nedenle IMF, OECD, Dünya Bankası gibi emperyalist finans kuruluşları gidecek zorlaşan günlük yaşamda kamuoyuna "can simitleri" gibi sunuluyor. Emperyalist dünyanın bu finans kaleleri, MESS patronu Turgut Özal'ın güdümündeki Demirel iktidarının aylardır propagandasını yaptıkları krediyi nişayet verdiler. Olay, kamuoyuna FRT'nin haber bültenlerinde günler süren bir ilk haber olarak, gazetelerde ise büyük manşetlerle verildi. Oysa alınan kredi Türkiye'nin bir yıllık gereksiniminin 1/7'si, yani 52 gün yetecek kadar. Aylar boyu bu kredi için, kapı kapı döşendi. Demirel'in, Özal'ın adı "dünya dilencisi" ne çıktı. Ama Türkiye'nin değil, tekellerin adı "dünya dilencisi" oldu. 1980 yılında tekellerin kaçınılmaz bir şekilde sınıfsal tercihleri. Bu artık hiç kimse doğan her bir çocuğun borcunun ne olduğunu hesaplamıyor. Çünkü tekellerin elinde bugünden yarıya bu borç katlanarak büyüyecek. Dahası var, önemli olan borç değil, borcun nasıl ödeneceği. Borç için bu kadar çok gereksinim duyulursa, verilecek taviz de o kadar büyük olur. Verilen taviz, ulusal çıkarlardan, demokratik hak ve özgürlüklerden. Verilen her taviz ormanda sallanan binlerce "kara balta" örneği, emekçi halkın emeği, demokratik hak ve özgürlükleri üzerine copları, dipçikleri, kursunları getiriyor. Demirel'li, Özal'lı siyasi iktidarıyla tekellerin 1980 yılında

çözümü bu. Baskı, sefalet ve kan. Karanlık, zorba ve ölümcül bir dünya. Türkiye İşçi Partisi 'Demokratikleşme İçin Plan' yaptı. Aynı nesnel duruma uygun, aynı nesnel durumdan kalkan. Beş yıl içinde bugünkü sorunlarını hiç birini yaşamadan, bugünkü sorunların tümünün aşılabileceğini gösterdi. Demirel "Parmak kesmek" ten bahsediyor. Türkiye İşçi Partisi sakat kalmayı değil, "traş olmayı" yani emperyalist ve tekeli çıkarları keşp atmaya önerdi. Türkiye İşçi Partisi'nin "Plan"ından sonra, yeni çözümler yapıldı. Sadece bankaların kamulaştırılmasıyla, tüketim malları üzerinde yüzde ellilik bir ucuza sağlanacağı ispatlandı. Hem de fiyatların şişek gibi fırladığı günümüz koşullarında.

İşte tam bu koşullarda Türkiye İşçi Partisi, siyasi planda da bir çözüm önerisi, yeni bir mücadele perspektifi getirdi: Emperyalizmin ve tekellerin faşizm tımanışına karşı, "Demokrasi Cephesi" ve "Demokratik İktidar" hedefi. Böylece sınıf bir kere daha açık seçik hale geldi. Bir yanda emperyalizm ve yerli işbirlikçilerle tekellerle büyük top rak sahipleri, öde yanda işçi sınıfı ve tüm demokratik güçler.

Dünya paylaşım savaşı sırasında, Lenin "kahrolsun emperyalist savaş, silahsızın kendii burjuvalarınıza çevirin" dediği zaman, ilkin bir avuç bolşevik kulak verdi bu çağrıya. Ama sonra, Çarlık Rusyası bu sloganla ayağa kalktı. Tüm dünya yanıkladı bu sloganla.

Türkiye İşçi Partisi'nin "Tek Parti Tek Cephe" ve "Demokratik İktidar" sloganları, OECD "yardım"larıyla örtüldü, saklandı. Ama grevlerde ayağa kalkı-

yor. Onbinlerce metal işçisi, tekstil işçisi, gıda işçisi içinde, mitinglerde, dirençlerde daha şimdiden bu çağrı, bu eylem dalga dalga yayılıyor.

Şimdi açık seçik iki dünya karşı karşıya. Bir tekellerin dünyası, öbürü, emeğin dünyası. İki tarafta da çözümler eyleme dönüşüyor. Emeğin dünyasında eylem, ilk sınavını grevlerde veriyor. Baskı altına alınan, kıstılan ve giderek daha da zorlaşan grevlerde. Birlik çağrısı her geçen gün güçleniyor. Zorlaşan koşullarda en büyük silah olarak daha da güçlenecek.

1 Mayıs gelliyor, onbinlerce işçi grevde. Yüzbinlerce sessiz bir bekleyleş içinde. Sessizlik bozulacak. Ekmek ve özgürlük kavgasında emekçi köylüler de koca bir dev gibi ayağa kalkarak bozacak sessizliği.

1 Mayıs işçileri, grev çadırlarına, fabrikalara ve köylere. OECD yardımı, tekelleri ve onların iktidarını daha bir cesaretlendirecek. Saldırıların yineliyecekler hem de daha acımasız.

İşçi sınıfı bir kez daha kalkacak ayağa 1 Mayıs 1980'de. Birlik, dayanışma ve mücadele diyerek. Grev çadırlarında, fabrikalarda, köylerde ve okullarda. Ve de yasamın her alanında. 1 Mayıs 1980 sosyalist Türkiye'ye giden yolda önemli bir kilometre taşı olacak!

BARİŞ KENTİ, İŞÇİ KENTİ, GÜZEL İZMİR...

Metal işçileri, tekeli sermayenin en azgın, en saldırgan örgütü MESS'e karşı greve çıktı. Metal işçileri, başka işkollarındaki sınıf kardeşleriyle birlikte, İstanbul başta olmak üzere yurdun birçok yerinde tekellerin ekonomik, politik, ideolojik saldırısına meydan okuyor. İşçilere "28 bin lira" verdikleri söylüyor tekelliler. Sendikal özgürlüklerin yokedilmesini istiyorlar. Devletin resmi güçleriyle grevli işçilerin üzerine yürüyorlar. Metal işçileri İzmir'de de bu baskılara karşı savaşıyor. YÜRÜYÜŞ, İzmir'de Maden-İş'in örgütlediği olduğu üç fabrikanın temsilcisiyle görüşti.

"EKMEK KAVGASI İDEOLOJİKSE, EVET,
BU GREV İDEOLOJİKTİR"

ŞENKAYA işyeri grev komitesi başkanı şunları söylüyor: "Pazar günü, grevimizin onüçüncü günü için bir tören vardı. Borovna'da bazı enaaf ve zanaatkar dayanışma için davul zurna çalmak istedi. Sıkıyönetim Komutanlığı'nın emriyle gelen polisler töreni dağıtmak istedi. Şenkaya grev komitesi başkanı grevlerin "ideolojik" olduğu iddiası için şunları söylüyor: "Ortalama 3500 lira alıyoruz. Patronların sattıkları malların fiyatları bugüne kadar yüzde 300 ile 800-1000 dolayında artmıştır. Biz haysa pahalılığında 1976 alım gücümüzü istedik, daha fazla bir şey istemedik. İşçi sağlığı, iş güvenliği istedik. MESS'e göre bunlar ideolojik ise, grev ideolojiktir. Tabii ki işçi sınıfının ayrı bir ideolojisi vardır, ancak bu tekil ekonomik mücadele, ekmek mücadelesi veriyoruz. Bizim bu mücadelemiz, ülkemizde faşist dik baş girişimlerine karşıdır..."

"GREV NE KADAR UZARZA UZASIN,
ARKA BAĞÇEYE GÖLGESİNDE OTURMAK İÇİN
AĞAÇ DİKTİK!"

TOTOMAK işyeri baş temsilcisi Cavit Akçakar anlatıyor: "34 işçi 14 gündür grevdeyiz. Fabrikamız emet içinde olduğundan mahalle halkının bize karşı kavrı kavrı iyi. Örneğin bakkallar bizim pek çok yiyecek ihtiyacımızı karşılıyor. Camiidi Belediyesi de ekmek ihtiyacımızı karşılıyor. Diğer hardeş dernek ve örgütlerin dayanışması bizi daha da güçlendiriyor." Totomak baş temsilcisi, Maden-İş'e yapılan baskınla ilgili olarak da şunları söylüyor: "Boyle saldırılarla bizi yıldıramazlar. Diğer bölgelerde de böyle baskılar oluyor ama, Maden-İş'li arkadaşlarımız yılmıyor. Biz grevin uzun süreceğini biliyoruz, öyle hazırlandık. Arka bağçeye soğan biber diktik, hatta gölgesinde oturmak için havak ve çam ağaçları diktik!"

"BEHİCE BORAN YARGILANDI, POLİTİKA KAPATILDI
BASKILAR HEPMİZE"

EGE ENDÜSTRİ temsilcisi Suat, Maden-İş'e yapılan baskınla ilgili şunları söylüyor: "Maden-İş'in basılması grevimizle kesin ilgili. Baskılar yalnız Maden-İş'e değil. Örneğin, TİP Genel Başkanı Behice Boran 142'den yargılandı, Politika kapatıldı. Sayak bitmez. Bu baskılara biz de tepki gösteriyoruz. Maden-İş'in bombalanmasını ve aramasını protesto için işyerinde 15 dakikalık işi bırakma eylemi yapıldı." Ege Endüstri temsilcisi, greve yönelik baskılara da şöyle diye getiriyor: "Biz greve çıktktan sonra iki arkadaşımızı, sonra temsilci bir arkadaşımızı polisler tuttu. Hem de sarhoş geldiler. Polis arkadaşlarımızı sabaha kadar dövdü. İşveren suyumuzu, elektrikliimizi keemkle tehdit etti. İkide bir polis çağırıyor..."

KASET İŞÇİLERİ SOKAGA ATILIYOR

İZMİR - İzmir'de Teko Plas teyyp kasetleri imalatihane-sinde DISK Lastik-İş Sendikası'nın işverene tepki sözleşme çağrısında bulunulması üzerine, 28 işçi hiçbir gerekçe gösteril-meksizin işten çıkarıldı. Bu işyerinde çalışan 90 işçinin Lastik-İş'te örgütlenmesinden sonra, işveren tarafından "görülen lüzum üzerine" iş aidipleri feshedilen işçilerin yeniden işe dönmelerini sağlamak üzere yasal girişimleri başlandığını belirten Lastik-İş Şube Başkanı Nall Karakaş, girişimlerinin sonuç vermemesi durumunda sendikalarının bu işyerinde hak grevine gidebileceğini vurguladı.

BURSA MİTINGİ:

SALDIRILARINIZ BİZİ KORKUTMUYOR!

BURSA- 12 Nisan Cumartesi günü, Bursa'da, TİP, TSP, Birlik Dayanışma ve Devrimci Demokratların eylem birliği çalışmalarının sonucu olarak miting yapıldı.

Eskişehir mitingine yöneltilen faşist saldırı saldırı, Bursa mitinginin engellenmesi için bir araç yapılmaya çalışıldı. Mitinge katılım saldırı tehditleriyle ve güvenlik kuvvetlerinin fiili engellemeleriyle azaltılmak istendi. Miting alanının giriş noktalarını tutan güvenlik kuvvetleri, copları, cıvıdla-

rı tek tek kontrol ediyor, nüfus kaydını dışındaki kimlikleri geçerli saymıyor ve sahipleri alana almıyor. Baro, melek odası, SSK kartı, öğrenci kimliği vb. onaylı kartları taşıyanlar alana sokulmadı. Öğretmen, öğretmen işyeri ve memurların miting alanına girmeleri fiilen engellendi.

Güvenlik kuvvetlerince, miting alanına girenler, "bu miting bölümleri, vatan hainlerinin miting, bilmiyor musun", "Eskişehir'i unutma" sözleriyle korkutulmaya çalışıldı. Bu

arada 50'ye yakın kişi sudan gerekçeleri göseltme alındı.

Bütün bunlara karşın, baskılar, tehditler aşılacak miting yapılması amaçlandı. Eylem birliğinin saptadığı düzen içinde, ortak sloganlarla ve disiplinli emekçi halkın güvencesiyle bir kez daha yüceltildi. Faşizm ve emperyalizmi yenme kararlılığı ve bilinci daha da bilindi. Eskişehir'deki saldırıların hiç kimseyi korkutmadığı gösterildi.

BİRLEŞİK EYLEM 1 MAYIS GÖREVLERİ

CAN AÇIKGÖZ

Son yıllarda yapılan birleşik eylemler olumlu oldukları kadar adım egemen olmasına başladığını kanıtları olmuştur. Çeşitli illerde düzenlenen miting ve yürüyüşlerin gösterdiği budur. Ortak çalışma ilkelerine uyma, gösterilerin etkinliğini artırma önemli bir unsur oluyor. Kitlelere güven veriyor. Gösterilerin örgütlenmesi için yürütülen ön hazırlıkların, bu arada propaganda-aistasyon çalışmalarının güçlü ve ortak bir şekilde yürütülmesi, başarıya ulaşmasında belirleyici oluyor.

Bununla beraber, olumsuzlukların tamamen ortadan kalktığı, eksikliklerin ve yanlışların kendisi göstermediği, eletteki söylemez. Aynı baş çekme ve ortak ajasyona uymama eğilimleri yine yer yer görülmüyor. Bu iş-gösterilerin başarısına gölge düşürüyor.

Olumsuzlukların ve yanlışların, egemen kılınmaya başlanan olumlu oldukları önüne geçirilmesi gerekiyor. Ama olumsuzlukların ve yanlışların, onların saplanıp ortaya çıkarılması ve düzeltilerek etkisiz kılınması yolunda kararlı bir mücadele ile yok edilebileceği de unutulmamalıdır. Bu, özellikle, 1 Mayıs öncesi ve 1 Mayıs gösterilerine yönelik olarak önem kazanmaktadır.

1 Mayıs gösterilerinin kitlelere ve özüne uygun olarak yapılabilmesi, birinci olarak, ayrı baş çekme eğilimlerinin yok edilmesi ile yakından ilgilidir. "Sol" oportünist, göçist hareketler, 1 Mayıs'a "aynı bir program"la ve aynı bir eylem programı ile katılacaklarını açıklıyorlar. Bunun önlenmesi yolunda son ana kadar mücadele edilmesi bir görev oluyor.

rev oluyor. Ve tabii ki, bunların dışında da belirebilecek aynı tür "bireysel, grupcu" eğilimlerle de. İkincisi, 1 Mayıs gösterilerinin başarılı olmasında ortak eylemi ortak ajasyanın üzerinde yükselmek önem kazanmaktadır. Bu, sadece, çeşitli siyasi hareketlerin birlikteliğini korumak ve geliştirmek için değil, esas olarak, en geniş kitlelerin ortak ve birleşik eylemini sağlamak için gereklidir.

Üçüncü olarak, 1 Mayıs gösterilerini, "Bütün Türkiye 1 Mayıs Alanıdır" belgisinin gerekleri açısından değil, her siyasi hareketin örgütleniş etkinliği bakımından belirlemek ve sınırlamak girişimlerinin terk edilmesi sağlanmalıdır.

Dördüncüsü, "1 Mayıs'da İstanbul gerçekleştirilecektir" belgisinin gerektirdiği adımların atılmasında tereddütleri ortadan kaldırmak ve bu tereddütlerin ilericiler, demokrat, yurtsever sınıfların sarması önlemektir. İstanbul dışındaki hiçbir yerin İstanbul'dan kaçışın kapısı haline getirilmesi gerektiği açıktır.

1 Mayıs gösterilerinin kitlelere özüne uygun olarak örgütlenmesinde tüm ilericiler, demokrat, yurtsever güç ve örgütleri görevler düşmektedir.

DISK'in başvuruları red edilmeye başlanmıştır ve 1979'a benzer yasakların tekrar gündeme girmesi olasılığı vardır. DISK, bu yasaklamalara karşı daha bugünden yapacağı görevlerle karşı karşıyadır. Bu görevler üretimin alanlarında yerine getirilecek görevlerdir. Demokratik hakların kullanılmasını aşırılaştırılara karşı üretimi ağırlaştırmak, bu hakların tanınmasını bir yana bırakaraklar karşı üretimi elde tut-

manın avantajlarını dikkate almak gerekiyor.

Bu görev, salt DISK'e ait de değildir. Bu görev tüm çalışanlar ve onların diğer örgütleri için de geçerlidir.

Tüm siyasi hareketlerin, DISK ve diğer çalışanlar örgütleri içinde bu yönde geliştirecek ortak eylemlerin en geniş kesimleri kapsaması yolunda görevleri bulunmaktadır. Bu yolda yoğun bir propaganda-ajitasyon çalışmasının örgütlenmesi, karar altına alınan işyerleri komitelerinin süratle işlerile kavuşturulması gereklidir.

Üretim alanlarında ve çalışma yerlerinde, bugünden atılması gereken adımlara ıyme kazandırılarak, bu adımlar 30 Nisan günü en üst noktaya çıkarılmak durumundadır. İşçilerin ve emekçilerin, 1 Mayıs gününe bu eylem alanlarında ulaşmaları, günün koşullarında, gösterilerin kitleliliğini sağlamaya, öze en uygun biçimleri olacaktır.

Bu, gösterilerin böylesi alanlarla sınırlanmadığını anlamına elbette gelmez. Tam tersine, bu temel alandaki görevlerle bütünleşen, örgütlü, disiplinli, provokasyonlara kapalı, ama çeşitlendirilmiş eylemlerin iç içe gelişeceği demektir. Unutulmamalıdır ki, bu gelişme çizgisi, doğrultusu ve disiplini içinde her yurtsever, her demokrat, her ilericide ufak gibi görülebilecek, fakat o çeşitlilik içinde büyük önem taşıyan, ihmal edilemez, küçümsemez görevler düşmektedir. Çalışan ve yaşıyanların ve o alanın özgün koşullarının çeşitlendirilmesi, temel disiplin doğrultusundaki görevler etrafında, süratle biriken iki olmak ve bir grup olmak gerekmektedir.

* ŞEKER-İŞ ANKARA ŞUBESİ

ANKARA - Türk-İş'e bağlı Şeker-İş Sendikası Ankara Şube Kongresi 14 Nisan'da yapıldı. Sınıf mücadelesinin kıyasıya sürdüğü Kongre'de, gerici ve faşizm güçleriyle demokrasi güçleri çarpıştı.

Kongre - 1025'e karşı 802 oyla kaybedilmesine karşın - ilericiler-demokratik güçlerin birliği bakımından ileri bir adım oldu. Şeker-İş tabanındaki ilericiler, demokratlar, devrimciler, sosyalistler birbirlerine kenetlenerek, tek bir ses, tek bir yürek oldular. Fabrikada sevilen, sayılan, dışarı çıkışlıklarla ve politik tutarlılıklarıyla tanınan sosyalistler ve sosyal-demokratlar tarafından oluşturulan listeyi canla başla desteklediler.

Bu kongreden çıkacak önemli dersler var. Oluşturulan güçbirliği, yalnızca kongreyle sınırlı kalmayan bir niteliğe kavuştu. Güçbirliği kongre sırasında yapılan alışılmış "itidaf"ları aştı. Kongreden ayrılarca önce biraraya gelinerek, san sendika yönetimine ve faşistlere karşı demokratik bir muhalefet başlatıldı. Ve süreç içinde, ortaya çıkan olumsuzluklar aşıldı, birlik pekiştirildi. Bizlik sarı, gerici bir sendika içinde gerçekleştirilmiş olmasıyla da örnek bir nitelik kazandı.

Ankara Şeker Fabrikası'nda gerçekleştirilen güçbirliği, karşılıklı güven ve dayanışma bakımından da katılan tarafların sıcak ve saygılı ilişkiler kuralması, kardeşçe bağliık göstermeleriyle de olumlu ve örnek bir gelişmedir.

* İKİ KONGRE *

KAZANAN EYLEM BİRLİĞİ

* TUMAS İSTANBUL ŞUBESİ

İSTANBUL - TUMAS İstanbul Şubesi 5. Olağan Kongresi, asistan, uzman ve okutmanların sorunlarının yanı sıra, demokrasi güçlerinin eylem ve güçbirliğinin tartışıldığı bir platform oldu. "Demokrasi İçin Birlik" ve "Birlik Dayanışma" gruplarının ortaklaşa yürüttükleri çalışma, ilkel birliğin somut örneği oldu. DİB ve BD grupları, birleşik kuşkuyla yaklaşılanlara, "İkilelere anlaşılabilen bir kişiyi bile dışarda bırakmaksızın, sonunda mutlaka hep birlikte başaracağız" diyerek ularla öneriler getirdiler. Ancak bazı göçist grupları kendilerine "bağımsız sosyalist" için kişilerin yer aldığı ve "Aydınlık" yanlılarca da desteklenen liste 10 oy farkla (86-76) seçimleri kazandı. Ne var ki, seçimleri kazanan bu liste öyleline ilkesizliklerle oluşmuştu ki, sonuca kendileri bile sevinemediler. TUMAS kongresinde bu sonuç bile, ilkesiz birliklerin ilkel ve kararlı birlikteliler karşısındaki zaaflarını gösterdi.

Gösterilerin ve görevlerin çeşitliliği, 1 Mayıs günü için de geçerlidir.

1 Mayıs 1980, burjuvazinin çok yönlü saldırılarında kullanılacak. Ama mutlaka kutlanacak. 1 Mayıs 1980, emperyalizmin, tekelci sermayenin saldırı-

rına karşı güçlü bir demokrasi duvarı olarak örülmelidir. 1 Mayıs 1980'de saldırılar, örgütlü, kitleler, disiplinli ve coşkulu bir biçimde göğüslenmeli, bu büyük gün, daha ileri mevziler için bir tılma dayanak yapılmalıdır. Hepbirlikte, görev başına!

Tekeller yalan söylüyor

Demirel iktidarı, MESS, TİSK vb. patron kuruluşları gün geçmiyor ki işçi ücretlerinin yükselişine, toplu sözleşmelerde sendikaların yüksek ücret taleplerine ve sürdürülen grevlerin ekonomik değil, ideolojik nedenlerle yapıldığına ilişkin bir demec vermesinler. Rakamlar öne sürülüyor, çeşitli demagojiler yapıyor ve böylece grevlerin kamuoyunda mahkum edilmesine çalışıyor.

Aşağıdaki araştırma daha çok yeni kurulmuş şirketler üzerinde yapıldı. Bu nedenle karlılık oranları henüz düşük. Üstelik sadece fabrika satış fiyatları üzerinde yapıldığından, kârın önemli bölümünün ticari dağıtım örgütleri aracılığıyla yapıldığı dikkate alındığında ücretlerin karlılığa karşı gelişimi daha da anlamlı oluyor. Ayrıca yeni kurulan şirketlerin kâr payları çeşitli ayrıcalıklar nedeniyle genel karlılık ortalamasına göre yüzde 35-40 daha düşük olmaktadır. Tüm bunlara karşın, ücretlerdeki düşüş ve kârlardaki yükselme, görmek isteyenlerin bile gözlerine batıyor.

ÇEŞİTLİ SEKTÖRLERDEN 226 ŞİRKET ORTALAMASI:

Ücretlerin maliyet içindeki payı (1)			Faaliyet kâr payı (2)		
1977	1978	1979	1977	1978	1979
17.4	17.1	15.3	18.6	20.1	22.8

(1) Ücret, maaş, prim, sosyal yardım ve ödeneklerin toplamının fabrika satış fiyatı içindeki payı.

(2) Kâr, temettü, finansman gideri, (faiz)lerin fabrika satış fiyatı içindeki payı.

Enflasyonist politikanın ücretlerde düşüş sağlarken, karlılığı artırdığı açıkça görülmektedir. Bildirilen bu rakamlar arkaandaki fiili durumda ise, ücretlerin yüzde kırk daha aşağıya ineceğini, kârların ise, yüzde kırk kadar daha yukarıya çıkacağını unutmamak gerekmektedir. Enflasyonun yüzde yüzü aşmış günümüz koşullarında ise, maliyetler içinde ücretlerin düşüklüğünün ve karlılığın artışıyla gösterileri çok daha yüksek boyutlara ulaştırmaktadır.

Bu tablonun sektörlerle göre dağılımını yaptığımızda ise, tekelci patron kuruluşlarının yalanları daha bir sintmaktadır.

ÜCRETLERİN PAYI

1977	1978	1979
GIDA (38 Şirket)		
11.5	11.4	11.0
DOKUMA VE GİYİM (35 Şirket)		
19.2	18.5	16.8
ORMAN ÜRÜNLERİ (5 Şirket)		
15.4	15.0	14.3
METAL EŞYA (21 Şirket)		
20.2	18.9	17.3
ELEKTRİKLI ENDÜSTRİ MAKİNELERİ (5 Şirket)		
16.2	15.4	14.3

KAR PAYI

1977	1978	1979
13.1	15.8	18.6
16.7	21.2	24.4
35.8	35.1	35.5
21.7	23.3	24.7
19.9	20.1	23.4

Bu rakamlardan sonra hiç kimse, sendikaların maliyetleri yükseltecek ücret taleplerinde bulunduğunu, işçi ücretlerinin toplu sözleşmelerdeki "aşırı taleplerle" ekonomiyi "zorladığını" iddia edemez. TRT ve burjuva basını, yalan haberler, yorumlarla kamuoyunu yanıltmaya kalksa da, bunca düşük kâsarıtlara (1980 başı ortalaması yüzde ellinin biraz üzerinde) ve bunca küçük üretim birimlerine karşın hiç kimse bunca yüksek karlılığın hesabını veremez. Ve gene hiç kimse, maliyetlerdeki en büyük payın emperyalist patentli ara mallarına, hammaddeye ve öteki bağımlılık anlaşmalarına gittiğini saklayamaz. Sendikaların ücret talebi ise, bu dengenin bozulmasını değil, tırtıman enflasyona karşı ancak yerinde durmasını sağlayabilir. O da çok kısa bir süre için.

Emperyalist bağımlılık altında, tekellerin ellindeki sanayi çarkı durmadan daha çok döviz gerektiriyor. Daha çok döviz ise, daha çok enflasyon ve daha çok baskı üretiliyor.

Büyüküççe batan bu sanayinin, ücretler üzerinde durmadan baskıyı artıran yapı-

kaçındamaz bir biçimde gömleğini çaltıtan pistonla dönmek zorunda. Hiç kuşkusuz "gömlek" tekel, "piston" ise, işçilerimizdir.

HESAP ERGEÇ SORULACAKTIR

TSIP Senatör adayı
Alpdoğan katledildi

★
"ZORBALIGIN,
SÖMURUYU
KURTARDIGI
HIÇBİR YERDE
GÖRÜMEMİŞTİR"

TSIP Erzincan senatör adayı öğretmen Ahmet Alpdoğan faşistler tarafından katledildi.

Ahmet Alpdoğan'ın katledilmesi üzerine bir açıklama yapan, TSIP Teşkilatlanma Sekreteri Aydoğan Gezer, faşist zorbalık karşısında geri adım atılmayacağını, Demirel'in ve Türkiye'nin himayesindeki katil sürülerinin hakettikleri cevabı yine halktan alacaklarını belirtti.

Gezer şunları vurguladı: "Ülkeyi kan gölüne çeviren faşist terör odakları, tekkeci sermayenin bu eli silahlı maşaları halkımızın mücadelesine bu mücadelede gönül vermiş öğretmenlere, sanatçılara, aydınlarla saldırmakta, böylece sonuç alacağını, demokrasi ve özgürlük mücadelesinin duracağını, gerileyeceğini sanmaktadır. Yanıltıcı nokta tam da burasıdır işte! Zorbalığın sömürüyü ve gericiliği kurtardığı, hiçbir yerde görülmemiştir."

Emperyalizmin işbirlikçisi tekkeci burjuvazinin eli kanlı faşist çeteleri ve onların ardındaki gizli açık faşist örgütler, bilimsel sosyalistlerin inançlı kavgasını terörle sindiremezler!

Faşist hareket, Ahmet Alpdoğanları katlederek, kaçılmaz sonunu geciktiremez.

TIP MUĞLA İL SEKRETERİNE İŞKENCE YAPILDI

MUĞLA- TIP Muğla İl Sekreteri Selahattin Özkök, Bodrum'dan Muğla'ya geçerken 13 Nisan günü Yatağan'da keyfi bir biçimde gözaltına alındı, işkenceye uğradı. Yatağan'da meydana gelen bir "cam kırılma" olayı bahane edilerek saat 9.00'da gözaltına alınan ve polis karakolunda işkence gören TIP Muğla İl Sekreterinin zabut tutulması istegi reddedildi. Özkök ancak akşam serbest bırakıldı ve saat 17.00'de savcılığa başvurdu. Karakolda, "Öldürmek lazım bunları! Basacasın kurşunu, karakolda öldürecekisin..." diyen ve Marmaris'ten geçici görevle Yatağan'a gelen Mehmet Celebi adlı polisin yaptığı işkence üzerine, Selahattin Özkök hükümet tabibinden 3 günlük rapor aldı.

Devletin resmi güçleri tarafından gerçekleştirilen bu saldırı, Muğla'da bir sızden beri bilimsel sosyalistlere yönelik istemli saldırıların sonucudur. İşkenceci polis karakolu ve baş sorumlu polis memuru Mehmet Celebi'den bu saldırıların hesabı sorulacaktır. Yasaların tanımayanların hesap vereceği günler uzak değildir.

AYDIN ENGİN 10 AY HAPSE

MAHKUM EDİLDİ

Politika Gazetesinin kapatılması ile amaçlanan, ilerci basının susturulmasıydı. Gazetede yazılan bir yazı için Aydın Engin'in de 10 aya mahkum edilmesi, Yazışları Müdürünün para cezasına çarptırılması da aynı amacı taşıyor. Bütün bunlar, tekellere muhalefet edemeyecek bir askunluk ortamının zorla yaratılması çabalarının adım adım terimandılan parçaları. Tekeller, faşist saldırıyla birlikte sürdürdükleri antidemokratik saldırılarını da gültüğe yoğunlaştırma hedeflerinin peşinde koşadursunlar, bütün bunlar işlemeçki kitlelerin sindirilmesine yetmeyeceği gibi, bu kitlelerin sesi ilerci-sol basının susturulmasına da yetmeyecektir. Mücadele gelecektir! Bütün baskıları göğüsleye göğüsleye... Bunun engellenmediği bugüne kadar hiç görülmedi. Bundan sonra da görülecektir.

DIYARBAKIR TABİB ODASI BAŞILDI, KAPATILDI

"GECE KARTALI" İŞBAŞINDA...

TIP Sarıgöl İlçe Merkezi kapısı kırılarak arandı.

MANİSA- Kahramanmaraş katliamında Maraş Emniyet Amirliği yapan kişilerin Manisa Emniyet Amirliğine atanmasından sonra Manisa il ve ilçelerinde emniyet müdürlüklerinde geniş değişiklikler yapıldı, genç ve MHP'li oldukları bilinen görevliler kilit noktalara yerleştirildi.

Sarıgöl ilçesinde kendilerine "Gece Kartalı" adını tatan polisler ilercilerin oturdurduğu yerleri kapatıyor, kışisel ve keyfi arama, gözaltına almaları halkı yıldırma ya çalışıyor. Bu baskılar sonucu bugüne dek onbeş yakın kahve kapatıldı.

Bu "Gece Kartalı" faşist görevliler, bir süre önce de TIP Sarıgöl İlçe Merkezinin kapısını kırarak ilerci gridler. TIP İlçe Sekreteri de, evi ve matbaası arandıktan sonra gözaltına alındı. Bu yasadışı baskıları protesto eden TIP İlçe Başkanlığı, şunları dedi:

"Polis ekibinin partizimle gültüğe girip arama yapması asla lanet değildir. İşkenceci ve arkalarındaki korkakların bildiğimiz gibi Partimize girenlere de biliyoruz. Oyunları bozacağız!"

DIYARBAKIR- Diyarbakir Tabip Odası, bir olağan toplantı sırasında basılarak, belgesiz, gerekçesiz faaliyetten alıkondu. Sıkıyönetim görevlileri, olay sırasında Oda'dakilere, "Bundan sonra toplantı yaptığınız takdirde gözaltına alınırsınız" yolu "uyarı"larda bulundular.

TTB Merkez Konseyi Başkanı Erdal Atabek, Diyarbakir Sıkıyönetim Komutanlığı'ndan faaliyetten alıkonma gerekçesini sordu. Atabek, Tabip Odalarının yasaya göre kurulduğuna ve kamu hizmeti yapan kuruluşlar olarak faaliyetleri durunca kamu hizmetlerinin de duracağını belirtti. 12 Mart döneminde bile bu türden uygulamalarla karşılaşmadığını hatırlatan Atabek, olayı kınadı.

Diyarbakir Tabip Odasının basılmasına, irkçi, faşist, gerici görüşleriyle bilinen ve tabilikle bağdaşmayan tutumu yüzünden Tabip Odasına hakkında kovuşturma açılan Diyarbakir Tıp Fakültesi Dekanı'nın ihbarının yolacağı olabileceği belirtiliyor.

MHP'LI "ALBAY" BAŞMUAVIN,

ILERICI ÖĞRETMENLER KIYILIYOR!

BUCA- Buca Eğitim Enstitüsü'ndeki görevli 84 öğretmen kıyımaya uğradı. 84 öğretmenin, okul kantininde düzenlenmek istedikleri basın toplantısı, okul müdürünün çağrısıyla gelen polislere engellenmek istendi ve dört öğretmen ile bir grup öğrenci gözaltına alındı. Polis ve jandarmazorla okuldan çıkarılan öğretmenler, yaptıkları açıklamada, Buca Eğitim Enstitüsü'nün faşistleştirilmesi konusunda şu bilgileri verdiler:

"Okula müdür vekili olarak atanan İbrahim Yaprak seçildi bir faşistler.

"Müdür başmuvavini Birol Çazalan MHP'lidir. Partide 'albay' rütbesine yükselmiştir. Bu kişiyi MHP'li Saffet Çelik, Bakı Kaçar, Nurettin Temiz ve Mehmet Pülü adlı subukalı kişiler komutaktadı.

"Ayrıca okula 30 faşist öğretmen alınmış, bunlarla birlikte güreç takımı adı altında çok sayıda faşist militan okula yerleştirilmiştir."

ORTAKOKUL ÖĞRENCİLERİ DE POLİS ARŞIVİ İÇİN FİŞLENİYOR!

İZMİR- İzmir'de Tarih direnişinin ardından ilan edilen Sıkıyönetim, "Varlığı"nu günden güne daha çok duyuruyor. Sıkıyönetim iznine bağlı olmayan toplantılar formüllere bağlanarak engelleniyor, salon sahiplerinin sıkıyönetimin izni olmaksızın salon kiralamaları yasaklanıyor.

Ev aramaları, dernek ve sendika baskınları da son günlerde yoğunlaştırılmış durumda. Aster-İş Bölge temsilcisi evinden alınıp götürüldü. Modern-İş Sendikası geçeyarsı içerde kimse yokken askerler tarafından kapıları kırılarak arandı, eşyaları tahrip edildi.

Ote yandan, hiçbir yasal dayanağı olmayan gerici bir uygulamaya kımride yürütlüğe kondu. Sıkıyönetim Komutanlığının emriyle ortaöğretim kurumlarındaki bütün öğrencilerin fotoğrafları çekiliyor. Ortaokul öğrencilerinin bile polis arşivlerinde fişlenmesi önümüzde gelen bu devrünün yasal ve haki gerekçelerden yoksun oluşu bir yano, faşist rejimleri hatırlattığı açıktır!

TRABZON

"DEMOKRATİK PLATFORM" FAŞİZMİ EZECEKTİR!..

Trabzon'da Mart ayı başından beri ilerci, devrimci gençlik örgütleri ve sendikalar üzerindeki baskısını artıran polis, faşist katillere açıkça zemin hazırlıyor. 10 Mart'ta Zeki Öztürk'ün faşist canılar tarafından alçakça katledilmesiyle tirmanışa geçen terör, Kahraman Ezber ve iki ilercinin katledilmesiyle tıme kazandı. KTÜ Senatosu öğrenime süresiz ara vermek zorunda kaldı.

Terörü kent içine kaydıran faşistler, TOB-DER lokalini bombaladılar. MHP'nin ve çarşı karakolunun hemen yakınındaki Sosyal-İş, Tek Ges-İş ve Likat-İş sendikalarına geceyarısı girerek, üye fişlerini, televizyon ve diğer demirbaş eşyaları çalıp tahrip ettiler. Ardından YSE-İş binası kundaklandı. Saldırganlar, sendika binasına bir de "sol" sloganlarla dolu düzmecce bir bildiri bıraktılar. Gene, TOB-DER eski başkanı Bekir Cebeci'ye ait ve ilerci yayınları satan Çağdaş Kitabevi bombalandı. Bir kişi öldü. Yeni atanan emniyet müdürü, bütün bu saldırıları kamuoyundan kaçırırken, sendika yöneticilerinin şikayetlerine, "Kendi içinizden birisi yolsuzluğunu örtmek için yapmıştır" yanıtını veriyordu.

Aynı güvenlik kuvvetleri, 5 Nisan'da Giresun'daki "Faşizme karşı demokrasi miting'i"ne katılmak için yola çıkan 55 ilerci gençleri gerekçesiz gözaltına aldı. İkinci Şubede işkenceye uğratılan gençlerden 50'di serbest bırakıldı, 5'i de "siz sabıksızınız herhalde" denilerek tutuldu.

DISK'in ve demokrasi güçlerinin 1 Mayıs'ta Trabzon'da da kutlama karan almasından panike kapılan gerici-faşist güçler, tek çare olarak yıldırma yolunu görüyorlar.

Ne var ki, Trabzon'da ilerci, demokratik, devrimci, sosyalist güçler, baskı ve teröre karşı Demokratik Platform'u oluşturdular. Sosyal-İş, Tek Ges-İş, Genel-İş, TOB-DER, TMMOB, TUS-DER, TUM-DER, Genç Öncüler, İlerici Gençler, SGB, Genç Sosyalistler, DEV-GÖR, CHP Gençlik Kolları, KTÜ MEM-DER, Halkevi, Tım Zer-Bank-Der, Emekçi-Der AS-DER, Kdz. Kadınlar Derneği tarafından oluşturulan Demokratik Platform, çok önemli bir dizi görevle karşı karşıya!..

«Asya, barış ve işbirliği bölgesi olmalıdır»

YENİ DELHİ BARİŞ ve GÜVENLİK
KONFERANSI SONUÇ BELGESİ

23-24 Mart tarihlerinde Yeni Delhi'de yapılan ve Türkiye barış güçlerini temsil eden Orhan Taylan ile Türkiye İşçi Partisi üyesi M.Ufuk Güldemir'in katıldığı "Asya'da Barış ve Güvenlik Konferansı" Sonuç Belgesi yayınlandı. Belge'de, emperyalist askeri gücün büyüdüğüne ve özellikle Hint Okyanusu ile İran Körfezi'nde ABD askeri güçlerinin yoğunlaşmakta olduğuna dikkat çekildi. Bu askeri yığınların Vietnam'a yönelik bir saldırı zemini oluşturduğu vurgulandı. Avrupa'ya yeni nükleer silahlar dayatılmasıyla, emperyalizmin tüm dünyada askeri üstünlük kurma amacının bir kez daha ortaya çıktığı belirtilen Sonuç Belgesi'nde, ABD'nin Asya'daki niyetleri şöyle dile getirildi:

"Hint Okyanusu ve Ortadoğu'ya yöneltilmiş bulunan ani müdahale ordusu, ulusların işlerine karışmayı amaçlayanarak demokratik hükümetlerin değış-

tilmesinde, devrim ve bağımsızlık hareketlerinin bastırılmasında her an kullanılmak üzere hazır bekletilmektedir.

"ABD'nin bölgedeki çıkarlarına yönelik amaçları, bölge halklarının kendi kaderlerini tayin etme ve öz kaynaklarından istedikleri biçimde yaşarlarına haklarını tehdit etmektedir. Söz konusu ABD doktrin, ulusların bağımsızlık ve bütünlük ilkeleri ile tam bir çelişki içindedir.

"Bu Konferansa katılanlar, ABD ve Çin tarafından Pakistan'a yapılan askeri yardımın Hindistan ve diğer komşu ülkeleri tehdit etmeye yönelik olduğunu onaylamaktadır. Bu açıdan ABD ve Çin işbirliği, salt Asya'yı değil, tüm dünya barışını ciddi bir şekilde tehdit etmektedir."

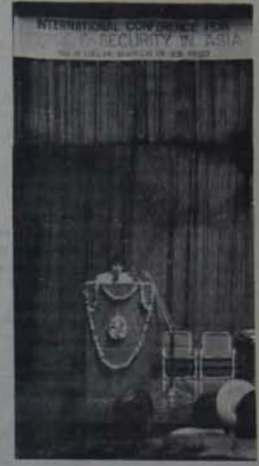
Sonuç Belgesi'nde ayrıca, Konferansa katılanların, emperyalistlerin Afganistan'ın işlerine ve bütünlüğüne müdahale etmeyeceklerine güvence vermeleri koşuluyla, Afganistan sorununa siyasi çözümlerin bulunabileceği inancında oldukları, Diego Garcia adasındaki ve bölgedeki diğer ABD üslerinin millitarizasyonuna şiddetle karşı çıktıkları, nükleer savaş gemilerinin bölgeye gönderilmesini kaygıyla izledikleri belirtilerek, şu görüşler yer verildi:

"Tarih, sosyalist ülkelerin ve Sovyetler Birliği'nin baskı altındaki halkların ulusal bağımsızlıklarını ve barış içinde yaşamalarını sağlamaya çalıştıklarını ve onlardan sadık birer dostu olduklarını sürekli kanıtlamaktadır.

"Asya halklarının barışa gereksinimi vardır. Onların yaşamsal önem taşıyan gereksinimleri, ancak emperyalist müdahale politikası terk edildiğinde, beğenimsizlik sona erdiğinde, silahlanma yarışa bırakıldığında, genel ve tam silahsızlanma sağlandığında karşılanabilir.

"Konferansa katılanlar, Helsinki Konferansı Sonuç Belgesi'nde belirtilen demokratik ilkelerin Asya'ya barış ve güvenliğin sağlanması için temel oluşturulacağı kanısındadırlar."

Sonuç Belgesi dahasonra şu çağrıyla son buldu:

"Tüm barışsever güçlere, sürekli genişlemekte olan ABD askeri gücüne karşı harekete geçmeye yönelmeleri için çağında bulunuruz.

Asya, Afrika, Avustralya ve diğer kıtardaki ulusal barış ve dayanışma komitelerini, sendikalarını, din ve gençlik örgütlerini ve bunun yanı sıra uluslararası gayriresmî örgütleri Hint Okyanusu ve İran Körfezi'ndeki ABD askeri gücüne karşı kampanya başlatmaya çağırırız.

"Başlangıç olarak 5-12 Nisan'ı ABD askeri üslerinin boşaltılması ve Hint Okyanusu ile İran Körfezi'ndeki ABD deniz gücünün bölgeden çıkarılması amacıyla mücadele haftası olarak ilan ederiz.

"Asya barış ve işbirliği bölgesi olmalıdır. Emperyalist askeri güçlerin gelişmesi durdurulmalıdır."

IRAK'TA BAAS REJİMİ

EMPERYALİZMİN YEDEK GÜCÜ MÜ?

Son haftalarda işbirlikçi-tekeli basın organlarında Irak'a özel bir önem verilmiş, İran ile Irak arasındaki gerginliğin tırmanış, Suriye'deki gerici kıpırdanmalarda Irak'ın kıskırtıcı rolünün açığa çıkması, bu ülkedeki gelişmelerin önemi artırıyor.

Baas yönetiminin özellikle 1977'den bu yana izlediği politika, ülkede gerici-baskıcı bir yönetimin yerleşmesine yol açtığı gibi, Irak'a Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'daki girişimleri için bir "yedek güç" konumunu kazandırdı. Baas yönetimi iyice palazlanan bürokratik-parazit bir burjuvaziye ve emperyalist çevrelerle işbirliğine dayanarak, ülke içinde işçi sınıfına, emekçi kitlelere, demokratik güçlere, özellikle Kürt ulusal hareketine karşı baskıcı bir politikaya yöneldi. Baas yönetiminin emperyalist çevrelerle işbirliği, bu ülkelerin antiemperyalist Arap kurtuluş hareketini bölme, Filistin kurtuluş hareketini yaltıtlama, gerici rejimleri güçlendirme planları için bir araç olarak kullanılmaya başlandı.

Bu politika, özellikle, Irak Komünist Partisi'nin de katılımıyla oluşan Ulusal Cephe'yi, Baas Partisi'nin tekelindeki bir tek-parti rejiminin aracı haline getirmeye yöneldi. Keskin bir anti-komünist kampanya 1977'den başlayarak yoğunlaştırıldı. Mayıs 1978'te 31 asker ve sivil komünist devrimci-demokratın idamı, binlerce Kürt ve Arap komünistlerle demokratların tutuklanmasıyla bu kampanya yeni bir aşamaya ulaştı. Kampanya, giderek rejime muhalefet eden tüm ilerci-ulusal güçlerin baskı altına alınmasıyla gelişti. Grevler yasaklandı, binlerce işçi tutuklandı yine binlerce suçsuz insan haksız mahkeme kararlarıyla idama mahkum edildi.

Kürt ulusal sorununda da koyu şovenist bir tutum izlendi. Bölgede bilinci bir Araplaştırma ve "Baaslaştırma" politikasına yöneldi. "Özerk" bölgedeki Kürt-ayrıkçılık yönetim organları bölgeden söküldü, binlerce Kürt yurtlarından, evlerinden atıldı, Irak Kürdistan'ı yeniden bir işgal bölgesi görünümüne sokuldu. Kürt halkının görüşlerini dile getirebilecek yollar kapatıldı, sendikaların Kürdistan bölgeleri birer birer tasfiye edildi. Kürdistan daha da geri bir ekonomik yaşama mahkum edildi.

Öte yandan ülkenin artan petrol gelirinin büyük bölümü baskı aygıtının, gizli servislerin güçlendirilmesine aktarıldı. Petrol gelirleri, ya dar politik amaçlı yardımlar aracılığıyla, ya da kapitalist-ülkeler bankalarına aktarılan yatırım ve rüşvetlerle yurt dışına taşındı. Örneğin siyonist dostu Fransız devlet başkanı Chirac'ın kampanyasına milyonlarca dolar harcadı. Dahası, iflasın eşliğinde kapitalist işletmeleri kurtarma amaçlı dev sipariş anlaşmalarıyla devlet gelirleri sermayeye peşkes çekildi. Kalkınma planının öngördüğü yatırımların yüzde 90'ı kapitalist şirketlere ve uluslararası tekelere ihale edildi.

Bu politikanın palazlandığı ve devlet yönetimine giderek egemen olduğu, işbirlikçi bürokratik-parazit burjuvazinin çıkarları, Irak'ı, Arap ulusal cephesindeki bölünmenin başlıca faktörlerinden biri haline getirdi. Camp David anlaşması karşı oluşan Kararlılık Cephesi'nin güçlendirmeye yerine Irak, Mısır'ın boykot edilmesiyse sınırlı bir "en az direniş" çizgisini benimsedi. İran devrimiyse ilişkiler bilinci olarak gerginleştirildi. Afganistan ve Etyopya'daki halk devrimlerine karşı düşmanca bir tutum takınıldı. Bir yandan Amerikan S. filosu Basra Körfezine sokulurken, diğer yandan da, Baas, Suudi Arabistan'a yaklaşımla, onunla "güvenlik" anlaşmaları bağlama politikasına yöneldi. FKÖ için iftiraya dayalı bir politika izledi.

Baas yönetiminin emperyalizmle ekonomik ve politik ilişkileri, son zamanlarda Fransa'dan başka FAC, İtalya, İspanya, Brezilya gibi ülkelerde de büyük silah siparişleri bağlama poyutuna ulaştı.

Irak Komünist Partisi, ülkedeki bu gelişmeleri, bütünsel bir ekonomik, politik, toplumsal bunalımın derinleşmesi ve bunun sonucunda gerici rejime karşı muhalefet cephesinin tabanının daha da genişlemesi olarak değerlendirdi. Arap ya da Kürt tüm yurtsever, demokrat, ilerci güçler, muhalefet saflarında birleşiyor. Bu koşullarda İKP, ülkede devrim sürecinin görevlerini yerine getirmek üzere tüm halkı, tüm muhalefet güçlerini tek bir demokratik ulusal cepheye birleştirmeyi öngörüyor. Demokratik ulusal cephenin programının gerçekleştirilmesinin ise bütünüyle, en geniş halk kitlelerinin bütün alanlarda ve çeşitli biçimlerde yükselteceği devrimci mücadeleye bağlı olduğunu vurguluyor.

DÜNYA GENÇLİĞİNİN ANTIEMPERYALİST BİRLİĞİNİN SİMGESİ

24 NİSAN

Dünya demokratik ve ilercil gençlik hareketleri, 1980 24 Nisanını, "gençlik, antiemperyalist birlik ve dayanışma günü olarak 33. kez kutluyor.

Dünya demokratik gençliğin temsilcisi Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu mücadele sürecinde, Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadeleleri ile dünya gençliğinin dayanışmasına büyük özen gösterilmiştir.

2. Dünya Savaşı sonrası yıllar, bu kıtaların halklarının ve gençliğin emperyalist egemenliğe, sömürgecilliğe, yeni sömürgecilliğe karşı mücadelelerini yükselmesine sahne olmuştur. Dünya gençliğinin antiemperyalist kurtuluş hareketleriyle dayanışmasının somutlanması doğrultusunda kararlar alınmak üzere, 1948 Şubatında Kalküta'da 19 ülkeden 38 gençlik ve öğrenci örgütü temsilcisinin katıldığı bir konferans toplandı. Konferansa katılanlar kararlarında şu noktayı belirttiler: "Bizim mücadelemiz (ulusal bağımsızlık ve demokratik mücadelesini) bütün dünyanın barış ve demokrasi güçleriyle omuz omuza sürdürülen bir mücadeledir ve bu, ortak düşman, emperyalizme karşı yöneltilmiştir."

Konferansa katılanlar, 21 Şubat'ı, sömürge rejimlerine karşı savaşan gençlik dayanışma günü olarak ilan ettiler. DDGF, ilercil gençlik ve öğrenci kuruluşları 21 Şubatı, sömürgecilik ve ırkçılık mücadelesini günü olarak kutlamaya başladılar. Emperyalizmin ve gençliğin kanlı suçlarına karşı öfkeye dolmuş protestolarını haykurdular.

1954 Ağustosunda toplanan Federasyon Meclisi, federasyonun ulusal bağımsızlık ve özgür gelişmenin sağlanması için mücadele veren halklar ve gençler dayanışmasının geliştirilmesine yönelik

eylemlerine büyük değer verdi. Meclis, emperyalist yayılmacılığa ve işlerine müdahale politikasına karşı halkların kendi kaderlerini tayin etmeleri için sürdürdükleri mücadeleye hız vermeleri için gençliğe çağında bulundu.

Emperyalist devletlere, halkların ve gençliğin istemlerine karşı saldırgan yoğunlaştırıldığı şok sa yıllarında, 2. Dünya Savaşının kalıntılarından tasfiyesine yönelik mücadele, DDGF'nin eylemleri arasında önemli bir yer tutuyordu. DDGF, dünyanın çeşitli bölgelerinde, batılı devletlerin servetini ve yayılmacı politikalarına karşı yığınal gösteriler düzenledi. Bu dönemde, 1955 Nisanında toplanan Bandung Konferansı'nın kararlarını etkin bir biçimde duyurdu. Endonezya'nın başkenti, Bandung'a bir araya gelen 29 Asya ve Afrika devletinin temsilcileri, insanlığın temel hak ve özgürlüklerine saygı gösterilmesi çağrısında bulunmuştu.

Dünya Demokratik Gençliği, "Bandung kararları"nın önemini belirlemesi için, 1957 başında, 25 Nisan'ı (Bandung Konferansı'nın yıldönümünde) halkların ırkçılık ve yayılmacılığa karşı ulusal bağımsızlık için verdikleri mücadeleye ille, gençliğin uluslararası dayanışma günü olarak ilan ettiler.

O günden bu yana geçen 23 yıl içinde, dünya demokratik gençlik hareketi, gençliğin, antiemperyalist mücadeleye sürdüren halklara dayanışmasını somutlaştıran etkin ve kitlesel eylemler gerçekleştirdi. Eylemler, gençliğin antiemperyalist bilinç ve dövşkenliğini yükseltti, geliştirdi. 24 Nisan'ın anlamı, ve gençliğe ulaştırıldığı önemli mesaj, bugün de öneminden hiçbir şey kaybetmemiştir ve dünya gençliğinin mücadelesine ışık tutmaktadır.

